

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2644/2022
13.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Благоћић, адвокат из ..., против тужених ЈП ПТТ Саобраћај Србије, са седиштем у Београду, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јованка Црногорац, адвокат из ..., ради поништаја одлука о додели стана, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3603/19 од 29.09.2021. године, у седници већа одржаној 13.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3603/19 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3075/17 од 19.03.2019. године, усвојен је тужбени захтев и поништене су одлуке Стамбене комисије туженог ЈП ПТТ Саобраћај Србија, и то Одлука број 2007-4045/11 од 05.08.2011. године, Одлука број 2005- 25810/447 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-41294/2 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-33785/3 од 05.08.2011. године, Одлука број 2008- 23429/8 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-41117/3 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-43167/9 од 05.08.2011. године, којима је Стамбена комисија туженог ЈП ПТТ Саобраћај Србија, доделила у закуп станове туженима ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ као незаконите. Ставом другим, обавезан су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 255.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је након одржане расправе пред тим судом донео пресуду Гж 3603/19 од 29.09.2021. године, којом је у ставу првом изреке преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев да се пониште одлуке Стамбене комисије туженог ЈП ПТТ Саобраћај Србија, и то Одлука број 2007-4045/11 од 05.08.2011. године, Одлука број 2005- 25810/447 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-41294/2 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-33785/3 од 05.08.2011. године, Одлука број 2008- 23429/8 од 05.08.2011. године, Одлука број 2007-41117/3 од 05.08.2011. године,

Одлука број 2007-43167/9 од 05.08.2011. године, којима је Стамбена комисија туженог ЈП ПТТ Саобраћај Србија, доделила у закуп станове туженима ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, као незаконите. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженом ЈП ПТТ Саобраћај Србија накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 16.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом, степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су учињене битне повреде одредаба парничног поступка на које је ревизија указала, пошто је другостепени суд у разлозима своје одлуке изнео јасну оцену садржине поновљено изведених доказа, на којој је засновао закључак о постојању правно релевантних чињеница.

Према чињеничном стању које је утврдио другостепени суд, Стамбена комисија туженог ЈП ПТТ Саобраћај Србије је дана 29.12.2010.године расписала оглас за подношења захтева за решавање стамбених потреба запослених лица у ЈП ПТТ Саобраћај Србије давањем стана у закуп и давањем службеног стана, а оглас је 17.01.2011. године истакнут на огласним таблама првотуженог. У огласу је, између осталог, наведено које доказе о здравственом стању запослено лице треба да поднесе, а у складу са Уредбом о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини, која је била на снази у време расписивања огласа, и којом је прописано да се здравствено стање доказује на основу конзилијарног мишљења лекара здравствене установе у којој се запослено лице или члан његовог породичног домаћинства лечи.

Тужиља је поднела захтев за доделу стана у закуп, а Управни одбор туженог је, на седници одржаној дана 04.08.2011. године утврдио коначну листу реда првенства запослених на којој се под редним бројем 48 налази тужиља са укупно 458 бодова.

Тужиља је дана 14.02.2011. године и 21.03.2011. године доставила медицинску документацију: налаз пнеумофизиолога Војне болнице у Нишу, диспанзер за плућне болести од 10.02.2011. године и налаз спирограма и сетурације кисеоника ВМА од 21.03.2011 .године. Достављена медицинска документација тужиље не представља конзилијарно мишљење лекара здравствене установе у којој се тужиља лечи, већ само налаз лекара појединца. Првотужени је медицинску документацију тужиље доставио на вештачење Дому здравља др Милутин Ивковић и након примљених мишљења ДЗ Милутин Ивковић, односно Диспанзера медицине рада ПТТ, у којима се даје мишљење

да тужиља не болује од тежег облика астме, здравствену ситуацију тужиље је бодовао са 0 бодова. Тужиља је 31.08.2011. године, уз њен приговор поднет Управном одбору првотуженог, доставила је налаз пнеумофизиолога Војне болнице у Нишу, диспансер за плућне болести бр. 114 од 29.08.2011 .године. Одлуком првотуженог од 29.09.2011. године, одбачен је као недозвољен приговор тужиље изјављен на одлуку Управног одбора Јавног предузећа ПТТ Саобраћаја Србије од 04.08.2011 .године.

Из налаза и мишљења судског вештака др. Драгољуба Пауновића, специјалисте пнеумофизиологије од 02.04.2014. године и изјашњења вештака од 15.05.2015. године, утврђено је да тужиља не болује од тешког облика бронхијалне астме. Вештак је дао свој налаз увидом у медицинску документацију у којој постоји налаз спирометрије од 19.05.2010. године, без налаза лекара специјалисте и прописане терапије. Из спирометријског налаза је видљива у мањем степену умањена опструктивна компонента, што би у случају тешке бронхијалие астме требало да буде другачије. Бронхопровокативни тест, који је позитиван, не може говорити у прилог средње тешке и тешке астме. Средње тешка и тешка астма, захтева свакодневно узимање инхалационих кортикостероида, што је у овом случају изостало.

Из допунског налаза судског вештака др. Драгољуба Пауновића од 31.1.2019. године, утврђено је да се исти односи на здравствено стање тужиље из периода 2017.-2018. године и сачињен је на основу медицинске документације из тог периода, те констатовано да се тужиља налази на сталним умереним дозама инхалационих кортикостероида, инхалационих бета 2 ангинаста, инхалационих анти холинергичких лекова и поред тога често је на инфузионим терапијама ааминофилина и кортикостероида као и оралним кортикостероидима, те да тужиља болује од тежег облика атопијске бронхијалне астме, који се понекад погоршају и доведу до астматичног статуса.

Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, налазећи да тужиља по расписаном конкурс у није испунила формалне услове и није доставила потребну здравствену документацију конзилијарно миљење здравствене установе у којој се лечи, већ је доставила мишљење лекара појединца, због чега је својим поступањем скривила губитак права по том основу. Такође, из налаза и мишљења судског вештака који је меродаван за пресуђење, утврђено је да тужиља у периоду подношења захтева за доделу стана у закуп није боловала од тешког облика бронхијалне астме. Чињеница да тужиља сада болује од астме, не може бити од значаја за одлуку у овој правној ствари, с обзиром да је релевантно здравствено стање тужиље у периоду када је конкурс објављен, а доказе који су поднети накнадно се односе на период након расписаног конкурса.

По оцени Врховног суда, становиште другостепеног суда је засновано на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 10 Уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини (Сл.гласник бр. 41/02...68/09), која је важила у време објављивања огласа за доделу предметног стана, предвиђено је да се запосленом лицу може решити стамбена потреба у складу са овом уредбом под условом да је без стана и да има неодговарајући стан у

смислу ове уредбе, да је поднео писмени захтев кориснику државних средстава и да је остварио право првенства на листи реда првенства, осим ако је овом уредбом другачије одређено. Одредбом члана 18. став 1. прописано је, да се здравствено стање запосленог лица или чланова његовог породичног домаћинства вреднује са укупно 10 бодова, док је ставом 2. одређено да се под здравственим стањем у смислу ове уредбе подразумевају малигне болести и интракранијални тумори, теже болести крви, зависни дијабетес мелитус. хронична бубрежна инсуфицијенција на дијализи и после трансплантације, теже урођене и стечене срчане мане, тежи облик астме, хронична неспецифична болест плућа. активна туберкулоза, системске аутоимуне болести, тежи облици поремећаја метаболизма. склероза, прогресивна неуромишићна обољења, епилепсија, тежи душевни поремећаји и друга тешка обољења. Ставом 3 наведеног члана одређено је да се здравствено стање доказује на основу конзилијарног мишљења лекара здравствене установе у којој се запослено лице или члан његовог породичног домаћинства лечи.

У конкретном случају, тужила је поднела захтев за доделу стана у закуп по огласу првотуженог од 17.01.2011.године, уз који је као доказ о здравственом стању доставила мишљење лекара појединца, иако се, у смислу одредбе члана 18. став 3. наведене Уредбе, здравствено стање доказује на основу конзилијарног мишљења лекара здравствене установе у којој се запослено лице лечи, како је у огласу и наведено. Првотужени је поднету медицинску документацију тужиље доставио ДЗ Милутин Ивковић на давање конзилијарног мишљења и након што је добио мишљење конзилијума да тужила не испуњава услове за додатно бодовање, тужиљино здравствено стање је бодовао са 0 бодова. Код наведеног, правилно је другостепени суд закључио да нема основа за поништај наведених Одлука првотуженог о давању станова на привремено коришћење туженима, јер тужила здравствено стање (тежи облик астме) које се према Уредби вреднује са 10 бодова, није доказала на основу конзилијарног мишљења лекара здравствене установе у којој се лечи, како је прописано Уредбом. Такође, из налаза и мишљења вештака од 02.04.2014. године, датог на основу медицинске документације тужиље из периода подношења захтева за доделу стана у закуп, произлази да тужила у том периоду није боловала од тешког облика бронхијалне астме.

Неоснован је навод ревизије да тужила није знала да треба као доказ уз захтев да поднесе конзилијарно мишљење јер то није наведено у огласу, а имајући у виду да је огласу наведено да је уз захтев потребно поднети доказ о здравственом стању запосленог, односно чланова породичног домаћинства и то конзилијарно мишљење лекара здравствене установе у којој се лечи запослени, односно члан породичног домаћинства, како је то прописано и наведеном Уредбом, уз набрајање болести које се у складу са Уредбом сматрају здравственим стањем које се бодује са 10 бодова. Такође, тужени је медицинску документацију коју је тужила поднела уз захтев доставио на вештачење и давање конзилијарног мишљења ДЗ Милутин Ивковић, односно Диспанзера медицине рада ПТТ, па тек након што је добио мишљење конзилијума да тужила не испуњава услове за додатно бодовање, тужиљино здравствено стање је бодовао са 0 бодова.

На другачију одлуку не утичу наводи ревизије којима се указује да из допунског налаза и мишљења вештака произлази да тужила болује од тешког облика астме, с обзиром да је наведени допунски налаз и мишљење дат на основу медицинске

документације тужиље из периода 2017.-2018. године, што је више година након расписивања конкурса за давање станова у закуп и доношења одлука првотуженог о давању станова на привремено коришћење, које се тужбом побијају. Правилно је другостепени суд закључио да је релевантно здравствено стање тужиље и медицинска документација из периода када је оглас објављен, а из изведених доказа произлази да у периоду када су доношене одлуке о давању станова у закуп, тужиља није боловала од тешког облика астме и да је првотужени, на основу конзилијарног мишљења ДЗ Милутин Ивковић, односно Диспанзера медицине рада ПТТ, у складу са медицинском документацијом коју је тужиља уз захтев доставила, правилно извршио бодовање тужиље, оценивши да тужиља не испуњава услове за додељивање бодова по основу здравственог стања у складу са чланом 18. наведене Уредбе.

Ни осталим наводима ревизије, не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, будући да је другостепена пресуда донета правилном применом материјалног права.

Правилно је другостепени суд одлучио и о трошковима поступка на основу одредби чланова 153. став 1. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић